

ling, hvori det nærværende Ministerium siger os, at det vil stille Danmark til Slesvig og Slesvig til Danmark, ja, om vi endog gaae saa langt tilbage, at vi komme paa hiin Side Christian den Første, at vi komme til Erik af Pommern, efter hans ulykkelige Krig med Holsteen-Gottorp, saa seer jeg endda, at det er en ganske anden Stilling, det er ikke alene en anden Stilling, men det er en for det danske Rige langt mindre utaalelig Stilling end den, som nu bydes os; thi da blev jo dog baade Haderslev Amt og Als og Vro under Danmark, under Danmarks Konge og Danmarks Rigsdag, nu derimod skulde jo ikke blot Haderslev Amt, men, saavidt jeg forstaaer, baade Als og Vro, høre under den holsteenske Minister, som ikke har mindste Ansvar for den danske Rigsdag, og altsaa heller ikke for den Konge, som regierer med Danmarks Rigsdag, men kun for en Hertug af Slesvig og Holsteen, eller Slesvig-Holsteen og Lauenborg. Det er altsaa klart, at det er en saadan Stilling, Danmark og Slesvig nu skulde faae til hinanden, som vi ikke have kendt, og som ingen Regjering i Danmark har vedkjendt sig som taalelig, end sige erklæret for den rette og for den ønskelige. Der er ikke en saadan langt tilbage, ja, jeg veed intet Dieblit, hvor den danske Regjering har gjort Mage til Erklæring som den, der er skeet i Kundgjørelsen. Naar det nu siges, at det kun er en Feil, naar der i Kundgjørelsen er Tegnet til, eller dog Helten imod et tydf Hjerterlag, og altsaa ikke fuld Upartiskhed, saa siger jeg, det vil kun i mine Dine betyde Lidt; thi jeg kan vel ikke sige, hvorledes en Regjering maa have det om Hjertet, som baade skal regjere over Danmark, Holsteen og Lauenborg, det kan jeg ikke sige; men det veed jeg, at Danmarks Folk ikke alene har Lov til at have, men er nødt til at have Partiskhed for sig selv. Det er nemlig ingen anden Partiskhed end den, som ethvert Folk maa have, saalænge det skal bestaae som et Folk, at det har Forskjærlighed for sig selv, sit Rige og sit Riges rette Grændser, og maa vente den billiget af den danske Konge, dersom han vil regjere i Danmarks Rige ikke mod, men med Folkets Billie

og Samtykke, og jeg skulde troe, at det ikke alene nu er blevet udtrykkeligen erklæret af Hans Majestæt og det frit, men at det ogsaa virkelig har været, hvad Danmarks Konger i en lang Tid vilde ansee for den største Bagtælelse, hvis Nogen havde sagt, at de ikke vilde det, at de ikke brød sig om for deres egen Fordeels eller for andre Magters Skyld frivillig at gjøre hvad der var til Skade for Danmarks Rige, ja hvad der maatte undergrave Danmarks Riges Bestandighed, stille Danmarks Rige ved sin Vre og sin ældgamle ubestridte Ret. Det nytter altsaa ikke alt hvad man vil foreholde os om Stormagterne, om deres Indskydelse, og alt hvad man vil forsikre, og det, som vi maae søge først og fremst, det er, at alt hvad man har kaldt det danske Monarchie bliver sammen, og at det bliver sammen ikke blot for Dieblittet, men at ogsaa i det Tilfælde, at den Kongelige Linie skulde uddøe, det da alligevel bliver sammen, og det om muligt under hele Europas Garantie, som om det var Hovedsagen, som om ikke Danmarks Folk var berettiget til at sige: vi ere Hovedsagen, forsaavidt det skal angaae os og vort Fædreland, og saalænge vi ere istand til at forsvare Danmarks Rige og at forsvare vor Ret til Slesvig, som vi have taget, saalænge skal det være vort og skal høre Danmarks Rige til og maa ikke skilles deraf. Saaledes, siger jeg, taler det danske Folk med Rette, og det fordrer derfor, saavidt jeg kan skjønne, af alle sine Tillidsmænd, at de, naar et Ministerium kommer og siger ligesom det Modsatte, naar det kommer og siger: vi vide ikke, om der kan blive noget egentligt Fællesskab imellem alle Dele af det danske Monarchie, det vil komme an paa, om vi kunne enes derom, men vi ville nu tage Slesvig og gjøre det aldeles uafhængigt af Danmark og vi ville atter i Slesvig reise en Stændersforsamling, som skal have besluttende Myndighed og hvad Følgen altsaa maa blive deraf, — dersom da denne Stændersforsamling i Slesvig med besluttende Myndighed besluttede, at den vilde være forenet med Holsteen, besluttede, at den tilligemed Holsteen vilde nyde Optagelse i det tydfste Forbund, saa seer jeg ikke, hvad der skulde kunne hindre fra at gjøre det —, skulle udtale Mistillid til et saadant